

Необхідно приділити значення вибору форм розрахунків з покупцями та замовниками. Серед усіх форм безготівкових розрахунків найнадійнішою є акредитив. Він виставляється в банку постачальника і забезпечує своєчасність розрахунків за відвантажену продукцію

Отже, для виникнення дебіторської заборгованості необхідно, щоб підприємство здійснювало господарську діяльність, лише у формі грошових коштів; характеризують борг як грошову суму, що взята в позику; поняття заборгованості розглядається лише з боку кредитора, а наявність іншої сторони, яка має свої зобов'язання упущена; визначають дебіторську заборгованість як вкладення грошових коштів в оборотні активи або як кошти у розрахунках, що не розкриває повністю сутності поняття; не вказано наявність фактору часу, який в результаті впливатиме на класифікацію дебіторської заборгованості.

Список використаної літератури

1. Бондачук Н.В. Організація обліку та контролю дебіторської заборгованості [Текст] / Н.В.Бондачук // Економіка фінанси право. – 2012. – № 4. – С. 19-22.
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 10 «Дебіторська заборгованість» [Електронний ресурс]: Наказ Міністерства фінансів України від 08.10.1999 № 237 (в редакції від 09.08.2015). – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0725-99>. – Назва з екрана.
3. Горбачова О.М. Облік та аналіз дебіторської заборгованості: проблеми та шляхи їх вирішення [Електронний ресурс] / О.М. Горбачова // Бухгалтерія. – 2016. – № 1. – Режим доступу: <http://www.nbu.gov.ua>. – Назва з екрана.
4. Коваленко А.М. Бухгалтерський облік в Україні [Текст]: Навч. посібник / А.М.Коваленко. – К.: ВКК «Баланс-клуб», 2015. – 1024 с.

О. В. Євтодій

студ. III курсу

спеціальність «Облік і аудит»

Науковий керівник: д.е.н., проф. В. С. Ніценко

ІНОЗЕМНІ ІНВЕСТИЦІЇ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА

Капітал і земля разом утворюють речове багатство України. І сьогодні, в умовах пошуку ефективної моделі функціонування реформеного сільського господарства не виникає суперечностей в особливо важливій та стратегічній ролі інвестицій. Тому в період

обмеженості інвестиційних ресурсів інвестиційна привабливість як категорія виступає основним критерієм, на базі якого формуються інвестиційна стратегія з боку інвестора та інвестиційна політика держави. У зв'язку з цим особливої актуальності набуває питання визначення інвестиційної привабливості сільськогосподарського землекористування, як одного з перспективних напрямків залучення капіталу.

У сільському господарстві, як відомо, головним виробничим ресурсом є земля, без якої виробничий процес є неможливим. Тому здійснення капіталовкладень у землю виступає необхідним елементом господарської діяльності сільськогосподарських підприємств, а залучення зовнішніх інвестицій у землю вестиме до збільшення показників виробництва сільськогосподарської продукції, покращення родючості ґрунтів та підвищення конкурентоспроможності підприємств сільського господарства на національному та зарубіжних ринках [1, с. 129].

Слід зазначити, що в Україні існує великий потенціал залучення інвестицій у сільське господарство внаслідок можливості поглиблення реформування земельних відносин. В першу чергу, це стосується орендних земельних відносин. Так, привабливою для іноземних інвесторів може бути низька орендна плата за земельні угіддя. Також на можливу зацікавленість іноземних інвесторів на перспективу вказує і той факт, що відповідно до прогнозів Організації економічної співпраці та розвитку, продукти харчування у всьому світі у найближчі десять років подорожчають на 20-50%. А продуктивність українського сільського господарства на цьому фоні має просто колосальний потенціал.

Особливості сільськогосподарських підприємств пов'язані з їх організаційно-правовою формою, оскільки, наприклад, у діяльності сільськогосподарського кооперативу має місце обов'язкова трудова участь його членів, а інвестиційна діяльність здійснюється на засадах приватної власності [1, с. 163].

Оскільки засновниками сільськогосподарських кооперативів можуть бути лише громадяни України, їх інвестиційна діяльність здійснюється в основному за рахунок прибутку та залучених активів. Але учасники сільськогосподарського виробничого кооперативу зацікавлені у використанні частини прибутку для споживання і тому роль прибутку у розширенні інвестиційної діяльності зменшується. Відсутні також можливості залучення інвестиційних ресурсів шляхом випуску цінних паперів.

Отже, вибір джерел інвестування зумовлює певну специфіку напрямів використання інвестицій залежно від інтересів власників.

Інвестування землекористування сільськогосподарських підприємств має свої характерні особливості. Процес інтенсивного розвитку передбачає не тільки кількісний ріст інвестицій, але й якісні зміни засобів сільськогосподарського виробництва. У системі якісних перетворень відмічається і структурний фактор. Так, застосування нових систем землеробства означає перехід до нової структури посівів.

Особливості процесу інвестиційної діяльності сільськогосподарських підприємств ще й в тому, що інвесторами можуть бути засновники підприємств, члени сільськогосподарських кооперативів і зовнішні учасники – інвестори [3, с. 137].

Отже, процес інвестування у сільськогосподарські підприємства – це сукупність дій щодо здійснення інвестицій, забезпечення мобілізації капіталу, удосконалення структури та підвищення економічної і соціальної ефективності його використання з метою забезпечення інтересів учасників підприємства.

Список використаної літератури

1. Беленький П.Ю. Інвестиційно-інноваційне забезпечення конкурентоспроможності регіону [Текст] / П.Ю. Беленький, В.І. Шевченко-Марсель, О.О. Другов. – Львів: Інститут регіональних досліджень, 2013. – 129 с.
2. Бондаренко Ю.В. Аналіз інвестиційних процесів та прийняття оптимальних рішень у сфері інвестиційної діяльності [Текст]: дис... канд. техн. Наук: 01.05.04 / Ю.В.Бондаренко ; «Київський політехнічний ін-т». – К., 2012. – 163 с.
3. Ванькович Д.І. Критерії інвестиційної привабливості аграрного комплексу України та їх аналіз [Текст] / Д.І. Ванькович, О.В. Дуфенюк // Економіст. – 2010. – № 12. – С. 36-39.

А. В. Жебричук

студ. IV курсу

спеціальність «Облік і аудит»

Науковий керівник: ст. викл. С. В. Багдікян

ОСОБЛИВІСТЬ РОЗВИТКУ РЕГІОНАЛЬНОЇ ВАЛЮТИ «САРДЕКС»

Регіональна валюта – це платіжна та інвестиційна грошова одиниця, яку використовують всередині певного регіону чи області, та визнана в цій якості усіма інститутами місцевої влади, фінан-